

Bemærkninger til forslaget

Narkotikamisbruget i Danmark har et omfang, der kræver, at Folketinget snarest gør noget ved problemet.

Samtidig har det voldsomme misbrug vist sig at ramme mange flere end narkomanerne selv, nemlig gennem følgekriminalitet. Internationale erfaringer og statistikker giver grundlag for en forsigtig beregning af danske kriminelle forhold. En sådan beregning viser, at narkomanernes kriminalitet omfatter flere hundrede tusinde forhold om året, der alle sammen rammer almindelige mennesker. Og her tales der »kun« om volds- og berigelseskriminalitet.

Man er således nødt til at stoppe narkomanernes kriminelle adfærd på en anden måde, og det gøres bedst ved at fjerne deres behov for narko. Dette vil sige at lade dem komme i behandling med henblik på afvænnning.

Det har vakt international opmærksomhed, at man gennem de metoder, som den italienske, kirkeligt organiserede narkotikabehandlingsinstitution Centro Italiano di Solidarietà har valgt, har opnået stor succes med afvænningen af narkomaner.

Det italienske solidaritetscenter blev grundlagt i halvfjerdsere af den katolske præst Don Picchi, der i dag er præsident for centret.

Der er ca. 140 fastansatte og 250 frivillige. Behandlingen er gratis. Centret er privat, men støttes af såvel staten som det private erhvervsliv. Således kommer en tredjedel af centrets indtægter fra det offentlige, en tredjedel fra private virksomheder og en tredjedel fra privatpersoner.

Behandlingscentrets program »Projekt Menneske« er et frivilligt og metadonfrit behandlingsprogram. Behandlingen, der løber over 3 år, foregår en del af tiden i et terapeutisk mini-samfund. Behandlerne i det italienske solidaritetscenter er sociologer, psykoanalytikere, psykologer, socialpædagoger samt tidligere stofmisbrugere. Centret har sit eget træningscenter for behandlerne. Deltagelse i efteruddannelse er obligatorisk for alle ansatte.

Vigtige dele af behandlingsprogrammet er terapi, fysisk arbejde samt aktiv inddragelse af stofmisbrugers familie i familierapi med henblik på at støtte

familien og opmuntre den til at støtte/følge stofmisbrugeren gennem behandlingsforløbet. Endvidere indgår en forholdsvis stramt struktureret hverdag med klare regler om opgaver og goder som et vigtigt element i projektet.

Programmet er opdelt i 3 hovedfaser: Modtagelsen, opholdet i terapeutisk minisamfund og resocialiseringsfasen.

1. fase. »Modtagelsen«:

Efter en indledende samtale starter stofmisbrugeren i et behandlingscenter. I denne fase arbejdes der med stofmisbrugernes motivation, og der starter en vis terapeutisk disciplinering af misbrugeren. Der deltager ca. 250 stofmisbrugere i fasen. Stofmisbrugeren bor hjemme, men skal møde i centret hver dag. Familiens støtte udgør derfor en væsentlig faktor i denne fase.

Der udarbejdes herefter en social kontrakt mellem stofmisbrugeren og en behandler om stofmisbrugers arbejdsopgaver i centret og om pligterne derhjemme. Der er tale om helt basale ting omkring rengøring, hygiejne, madlavning, vask, at møde til tiden m.v.

Arbejdet i centret består fortrinsvis af fysisk arbejde i haven, i køkkenet eller med indendørs rengøring. Om eftermiddagen er der gruppeterapi, der bygger på at motivere misbrugeren til at fortsætte en stoffri tilværelse.

Inden afslutning af 1. fase, der varer ca. 7-9 måneder, indgås en terapeutisk kontrakt med en behandler.

2. fase. Minisamfundet San Carlo:

Den 2. fase foregår bl.a. i minisamfundet San Carlo i en villa i Albanerbjergene (½ times kørsel fra Rom) og varer gennemsnitligt 8 måneder.

Der bor ca. 120 stofmisbrugere sammen med ca. 12 behandlere. Nogle af behandlerne er selv tidligere stofmisbrugere, andre er uddannede psykologer. Der lægges vægt på at kombinere ekspertisen fra de professionelle behandlere med eks-stofmisbrugers erfaringer.